

[Karl Olsen.]

f. eks. Og vi ved jo, at der for kort tid siden er fremsat tanker herom i dette høje ting. Vi, der er modstandere deraf, ville med den nuværende forfatning intet kunne stille op imod en sådan handling. Den nye grundlov giver derimod helt andre muligheder. Over folketingets vilje er sat vælgernes direkte indgriben gennem en folkeafstemning.

Jeg har sagt det før, og jeg gentager det: jeg tror, at den ganske almindelige mand og kvinde i dette land forstår værdien i den nye grundlov. Det, man i daglig tale kalder betydende personligheder, har ligesom en trang i sig til at gå imod grundlovsforslaget. Vi erindrer, at det samme fænomen gjorde sig gældende i 1939. Disse såkaldte betydende personligheder er imidlertid de få. Mit partis mange jævne, almindelige vælgere vil forstå den folkelige og politiske betydning af grundlovsforslagets gennemførelse, og jeg kan på min gruppes vegne anbefale forslaget til gennemførelse.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det vil sikkert i de kommende dage vise sig, at den rigsdag, som er fremgået af folketingetsvalg den 21. april, vil slutte op om grundlovsforslaget, endda i højere grad end den gamle rigsdag, hvor dog mere end 90 pct. af medlemmerne stemte for den nye grundlov. Ganske vist blev valget ikke et valg, hvor grundlovsforslaget var hovedpunktet, sådan som vi i det radikale venstre havde håbet det skulle blive. Men det, at grundlovens ja-stemmer er flere i den nyvalgte rigsdag end i den gamle, kan i hvert fald ikke tages til indtægt for det synspunkt, som de såkaldte grundlovsmodstandere anfører, at befolkningen, d. v. s. den menige vælger, ikke ønsker grundlovsændringen gennemført. Mange af de argumenter, der fremføres fra grundlovsmodstandernes side, minder i ikke ringe grad i tone og udtryk om diskussionen, der førtes i 30'erne om folkestyre og demokrati, dette med, at det kun er politikerne, der ønsker grundlovsændring, at det er partimaskinen, der tromler den enkelte selvstændige rigsdagsmands og vælgers mening ned, talen om, at man ved den nye grundlovs vedtagelse undergraver ejendomsretten og ved gennemførelse af et kammeret forringer muligheden for en grundig og saglig behandling af lovforslagene i rigsdagen. Med alle de argumenter, jeg her har

nævnt, og med mange flere af samme art søger disse kredse at undergrave tilliden i befolkningen til de folkerepræsentanter, befolkningen dog selv har valgt som sine tillidsmænd. Det kan ikke være i folkestyrets interesse.

Alle vi medlemmer af dette høje ting og af det andet høje ting, d. v. s. mere end 90 pct. af rigsdagens medlemmer, som har arbejdet for forfatningsændringen, fordi vi udfra en ærlig overbevisning mener, at dette tjener landets og folkets og demokratiets dybeste interesser, vi skal nu fremstilles som nogle kynikere, der kun tænker på at fremme de snævraste partiegoistiske formål og i den anledning, siger man, ved partimaskineriets hjælp søger at kvæle al saglig kritik overfor grundlovsforslaget. En propaganda af den art, som drives af ganske enkelte blade og enkelte personer, er ikke sandfærdig, og det kan ikke være i folkestyrets interesse at forvanske forholdene, som det her bliver gjort.

Hver mand kan ikke få sin grundlov. Der kan selvfølgelig være meningsforskelligheder om enkeltheder; det har der i høj grad været under forhandlingerne i forfatningskommissionen og under forslagens behandling her i rigsdagen, og det er en selvfølge, at det er således. Men netop for at nå et resultat, netop for at ikke det hele skulle ende i en smålig partiegoistisk diskussion viste partierne og de enkelte medlemmer resignation og bøjede synspunkterne mod hinanden, så enighed blev opnået — og opnået på et sådant grundlag, at vi alle fandt det forsvarligt at give forslaget vor tilslutning. Det er det, som er foregået, og resultatet er blevet det forslag, som nu er godkendt af vælgerne den 21. april, og som denne rigsdag har til opgave at bekræfte.

Når grundlovsmodstanderne endvidere taler om befolkningens modstand mod at ændre den bestående forfatning, må det dog siges at være mærkeligt, at noget sådant ikke kom til udtryk ved vælgermøderne, ved de tusinder af møder, der blev holdt forud for valget den 21. april. Det var kun ganske undtagelsesvis, at nogle røster løftede sig imod grundlovsændringen. Det, der er det grundlæggende i vor hundred-årige forfatning, røres der ikke ved i det nye forslag. Forfatningsændringen er ikke et forsøg på at undergrave ejendomsretten eller tage noget bort af det, som sikrer den enkelte borgers personlige frihed; tvært-